

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabilienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmanda ...

In Acta Apostolorum to. primus

Stapleton, Thomas

Antverpiæ, 1595

4. Qui astabant, dixerunt: Summum Sacerdotem Dei maledicis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-39424

CAP. XXIII.

4. *Qui astant dixerunt, Summum sacerdotem Dei maledicis?*

INcredibilis Caluinum incessit libido Catholicam Ecclesiam, quavis minima data occasione, imò nulla data, sed studiosè quæsita, taxadi, mordendi, & quouis tandem modo traducendi. Horum hominum importunum zelum & intemperiem, qui hominem impium barbarè agentem ad manus ac verbera prorumpentem, defendere tamennitunt, Catholicis impingere vult Calvinus. At quo tadem modo? Ita (inquit) *hodie in Papatu quanto plus licentiæ indulget ac securius lasciuia impurus ille clerus, totumque mundum suis sceleribus contaminat, eò rigidius compescit ac vincitas tenet populi linguas. Itaque si quis mutire ausus fuerit, modica libertas, non secus ac nefandum sacrilegium, immanes illorum clamores excitat.* Totà hæc Satyrica debacchatio homine quidem hæretico & Caluino digna est: homini rebeli, seditioso, ac nefario, qui contra legitimos Magistratus inuehere velit, apprimè conuenit: nebulonis furentis ac dementis idonea oratio est. In vniuersum quippe Catholici cleri corpus, per tot amplissima regna diffusum, hoc modo debacchari & furere, quis, nisi rabidus & insanus nebulo, sua persona dignum existimabit?

Ceterum

Scurrilis
Caluini
debaccha-
tio reu-
ditur.

Capito ad
Farello
inter epist.
Cal. epist.
6.

Cæterum vnus Caluinus impurus ille & barbarus tyrannus Geneuæ fuit, qui 200. Senatorum sententia cum suo Farello ac Vireto eiectus fuit, hoc addito eiectionis elogio, *Tyranni esse voluerunt in libera ciuitate*, qui etiam post primam eiectionem in integrum denuo restitutus, & auctoritatē, quantam voluit, nactus, talem ibi tyrannidem, exercuit, vt nec quisquam eorum, qui primæ eiectionis causa fuerāt, Geneuæ postea habitare potuerit, nec contra Caluini placita mutire aliquis ausus fuerit; sed modica libertas, non secus ac nefandum sacrilegium, non immanes tantum illius beluæ clamores, sed implacabile eius odium excitauerit, cuius terminus erat aut loco cedere, ac nouas sedes quarere, aut miseram semper seruitutem Geneuæ seruire. Ad quam rem expeditius conficiendam quinquaginta Gallos vno die ciues Geneuenses conscribi fecit. Hodie quoque Caluinistarum in Anglia tanta ac tam barbara tyrannis est, vt quo securius lasciuiūt (alia Caluini fœda lædora non adiungam) eo rigidiūs compescat ac vinctas teneant Catholicorum linguas. Comperta enim res est, & publicis legibus (Caluinistarum consilio) firmata, si quis Catholicus pro suæ religionis defensione vel mutire ausus fuerit, modica libertas, non secus ac nefandum sacrilegium, imò non secus ac læsæ Maiest. crimen non immanes tantum

Examen
proten
discipl.
pag. 17.

tantum pseudocleri Calvinistici clamores excitat, sed vincula quoque & carceres multata subit. Tristis hæc quidem & ciuibus meis indigna, sed nimis vera & necessaria oratio est, ut Calvinismi genius, qualis sit, propius intelligatur.

6. *Sciens Paulus quia una pars erat Sadduceorum, altera Phariseorum, exclamavit in Concilio.*

MUtra sibi hoc loco adnotanda iudicavit Calvinus, quibus Catholicam Ecclesiam variè traduceret. Sed in eius caput omnia recident. Primum observat, impios, quamvis hostiliter inter se dissideant, ubi gerendum est bellum cum Evangelio, sua certamina obliuisci. Satan enim discordiarum pater unum hunc consensum inter eos procurat, ut ad extinguendam pietatem eadem sit illis mens & idem animus. Hoc totum in varias ac multiplices hodie hæreticorum sectas, Lutheranos, Calvinistas, Anabaptistas optimè quadrare, quotidiana eorum contra Catholicos certamina, & unius Catholicæ religionis impugnatio conformis ad oculum testatur. Quæ de re in Promptuario nostro Morali plura diximus. Et in una Anglia tot illic sectæ ac dissidia Protestantes, ad arbitrium Principis religionis suæ placita conformantes (quos, quia in dogmatibus Calvinum, in tota politica & cultu

Domig.
22. post
Pent. t. I.
Anglo-
Calvini-
stæ curita
dici.